

laagne sit Navn hertil, thi med al mulig Bevillike ligeoverfor Island gaer det dog ikke an paa Papiret at opstille Sætninger, som, naar man tager alvorlig fat paa dem og vil give dem Kjød og Blod, vise sig uprakticable. Hvis de skulde praktiseres, vilde det i alt Fald blive noget høist Besynderligt. Hermed hænger da ogsaa saadanne Spørgsmaal sammen som om Islands Lovsprog ligeoverfor Høiesteret osv., og der er ligeledes, som sagt, flere andre Punkter, som jeg kunde fremdrage af hiint Udcast, men jeg skal blive staaende ved de almindelige Betragtninger, som jeg nu har gjort gjældende, og indskænke mig til de nævnte Hovedpunkter for at vise, at Udcastet trænger til en meget væsentlig Omdannelse. Nu har ogsaa ganske vist den høitæredede Justitsminister taget et Forbehold i saa Henseende; men jeg troer dog, at det er rigtigt, netop overfor Islænderne, at det træder noget klarere frem, at de ikke tør forudsætte, at Rigsdagen kan og vil berolige sig ved en hvilken som helst Overenskomst, som maatte blive truffen mellem Althinget og den Minister, som til en vis given Tid nærmest repræsenterer Regjeringen ligeoverfor dem. Jeg troer, at man maa komme noget nærmere ind paa hese dette Spørgsmaal, inden Rigsdagen kan, om jeg saa maa sige, give Sagen ud af sin Haand. Den har meget store statsretlige Banffeligheder og meget store praktiske Banffeligheder. Dersem man virkelig var nær ved at overvinde de praktiske Banffeligheder, troer jeg ganske vist, at det vilde være rigtigt at være liberal i finantfiel Henseende, hvormed jeg dog selvfølgelig ikke mener, at man skulde gaae ind paa en hvilken som helst Fordring. Men man kan, som sagt, ikke lukke Diet for de statsretlige Banffeligheder, og, inden denne Sag kan komme gennem Thinget, troer jeg, at man maa komme paa det Rene med, hvorledes den høitæredede Justitsminister opfatter den. Det vil da vise sig, om det er muligt at give ham Støtte til at gennemføre Forsatningsværket for Islands Bedkommende. Jeg vedtjender mig den Overbeviisning, at det maa bringes hertil, at Islænderne føle sig noget mere medansvarlige for den hele indre islandske Udvikling, end Tilfældet er under den nuværende Tingenes Tilstand. Det

er ikke nogen heldig Stilling — vi mærke det vistnok ikke meget her i Landsthinget, da vi have det alt for let med Hensyn til Bevillingsspørgsmaal — for dem, som særlig behandle de islandske Bevillingsspørgsmaal i Folkethinget, at de der skulde afgjøre disse. Paa den anden Side er det almindelige Synspunkt fuldstændig rigtigt, at det er høist mærkværdigt, at man skulde give et Tilflugt til Island uden at faae nogen Indflydelse paa dets Forhold. Der er saaledes mange vanskelige Spørgsmaal, som ikke kunne afgjøres efter et enkelt Princip, men som maae have en praktisk Belysning, og med Hensyn til hvilke det er ønskeligt om mulig snart at komme til en Overenskomst. Jeg troer, at Regjeringen er gaaet noget vel vidt med finantfielle Indrømmelser, og at det ikke er rigtigt at gaae saa vidt. Jeg troer, at Regjeringens Commisfair paa Island har ladet sig noget paavirke af et ikke uforklarligt Duffe om at bringe en bedre Tilstand tilveie paa Island end den, der tidligere har været der, og at dette atter har paavirket Regjeringen. Spørgsmaalet bliver altsaa, om vi ikke ved et Medtryk kunne tilveiebringe en noget bedre Egeevægtstillig.

Justitsministeren: Med Hensyn til den Bemærkning, som den sidste ærede Taler fremsatte angaaende Regjeringens Udcastets § 4, ifølge hvilken det formelt skulde være mindre rigtigt, at den endelige Bestemmelse om, at den nye Lov skulde træde i Kraft, skulde kunne skee ved en Beslutning af Rigsdagen, skal jeg indrømme, at det paa en vis Maade vilde være det fuldstændig Correcte, at det skete ved Lov. Men den ærede Taler fremhævede selv den i praktisk Henseende mindre betydelige Forffjel, der indtræder paa dette Punkt, og jeg har meent, at naar denne Sag engang var forhandlet her saa fuldstændig, saa kunde der ikke være noget Duffe tilstede hos Rigsdagen om atter at gjøre den til Gjenstand for de 6 Behandlinger og de mange andre Omstændigheder, som udfordres til en Lovs Tilveiebringelse. Der kan imidlertid ikke fra Regjeringens Side være Nogetsomhelst i veien for, at det nævnte Ord „Beslutning“ forandres til „Lov“. Med Hensyn til den omtalte Para-